

ПРИЯТЕЛСТВО

Бог щедро надарил земята с хубости, а човека с чудни дарби. Хората сред природата стават по-добри, а трудолюбието им развива техните дарби. Така животът става по-красив.

В живописно планинско градче растяли две умни момчета - Боян и Кирил. Те умеели да рисуват и да пеят. Свързвало ги искрено приятелство. Били трудолюбиви и не си губели времето в празни забавления. Но обичали да се разхождат сред природата и да мечтаят. Искали да сътворят нещо много красиво, но още не знаели какво е то. Крояли смели планове. Така отминали детските им години. Но като завършили средното си образование, пътищата им се разделили.

Родителите на Кирил били богати и го изпратили в столичния град да учи. Те вярвали, че от него ще излезе голям художник. А Боян си останал в градчето. Родителите му нямали възможност да го изпратят някъде да учи.

Боян дълго тъгувал за своя приятел, но се примирил. Баща му казал, че човек може да стане изкусен майстор и с най-обикновен ръчен труд. Насочил го към медникарството*. Трудолюбивият Боян започнал с любов и постоянство да учи този занаят. Напредвал бързо, с което изненадвал своя учител.

Минали години и Боян се прочул, станал майстор и при него идвали да се учат. Медните съдове, които изработвал, греели в топъл блясък, украсени с геометрични фигури и чудни плетеници. В тях се вплитали красиви горски цветчета и пеещи птици.

Върхът на майсторството били звънците. На вид изглеждали изваяни. Но друго привличало. Те звъняли в чудни мелодии. Как постигал това, само майстор Боян си знаел. Отдалече идвали да ги купуват.

А Кирил останал в големия град. Боян нямал никакви вести за него. Във въображението си го виждал прочут художник. Разпитвал родителите му, а те отговаряли кратко. Имало нещо, което той не можел да разбере.

Кирил започнал с успех следването. Повъзгордял се от успехите си. Понякога мислел, че е гениален. Започнал да дружи с по-големи младежи, посещавал увеселителни заведения и се научил да употребява без мярка алкохол, кафе и цигари.

Това разхлабило силите му. Станал ленив. Първо намалил успеха си, а после изоставил напълно учението. Родителите му, като разбрали какво става с него, престанали да пращат пари. За да преживява, Кирил се принудил да поработва груба работа където намери и разбира се, всичко разпилявал до стотинка по заведенията.

Минали години. Почувствал се самотен и изоставен от всички. Спомнил детството, родния край и сълзи натежали в очите му. Осъзнал падението си и един ден решил да се завърне. Най-напред потърсил приятеля от детството.

Боян, като го видял, много се изненадал. Пред него стоял един преждевременно остарял млад човек, много тъжен, почти отчаян. Всичко разбрал и го поканил да поседнат. Дълго мълчали двамата. Пръв заговорил Кирил.

- Аз пропилях дарбата, която Бог ми даде.

- Ще ти помогна да се върнеш към живота и творчеството - топло казал Боян.

- Аз нямам воля за работа. Здрав съм, а се чувствам като болник.

- Първо ще изоставиш алкохола, но рязко, изведнъж. Ще бъде трудно.

- Нямам професия. Какво ще правя?

- Ще дойдеш при мене. Ще ми помагаш. Ела да видиш моята работилница.

Като влезли, Кирил заплакал като дете от радост за успеха на своя приятел и от мъка за своето падение. А Боян го приел наистина като едно дете и то болно дете. Кирил започнал да се труди, трудът го ободрявал и той постепенно се съвзел. И душата му започнала да се ободрява и творческата му дарба се съживила.

В тихите привечерни часове двамата приятели оставали в разговор. Боян често говорел за дарбите, които Бог дава на всички хора. Искал да сподели, че с упорит труд, когато и най-обикновеното нещо се превърне в изкуство, то преобразява духовно човека. Кирил знаел всичко това и обикновено мълчал като виновен, но веднъж изповядал приятелски:

- Аз пропилях дарбата си, когато се разделихме. Празният живот с лоши приятели убиваше в мене не само дарбата, но и човека. Ти ме спаси!

В топла приятелска прегръдка и в дълго мълчание те си казали всичко.

*медникарство – производство на различни предмети от метала мед

Монахиня Валентина Друмева, Православно вероучение за деца, <http://sveta-gora-zograph.com>

Забележка: Имената на героите от разказа са измислени и не съвпадат с реални личности.

